

EEN GEHEEL GLADDE KOKKEL

door

J.P.H.M. Adema

Bij een bezoek aan het Delta Instituut te Yerseke in mei jongstleden, ontving ik van Drs. A.W. Fortuin enkele dieren voor de collectie van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie. Eén van deze dieren had de onderzoekers op het DIHO bij het determineren voor grote problemen gesteld. Het bleek een gewone kokkel te zijn, *Cerastoderma edule* (Linnaeus, 1758). Het dier was verzameld in de Oosterschelde bij de Roggeplaat in augustus 1985. De vinder was A. van de Doel.

Op zich is een kokkel uit de Oosterschelde natuurlijk geen ongewone vondst. Dit exemplaar bezat echter (vrijwel) geen sculptuur. Alleen met een beetje moeite is er nog iets van de ribbels waar te nemen. Het dier leefde nog toen het verzameld werd, zodat kan worden uitgesloten dat de ribbels afgesleten waren.

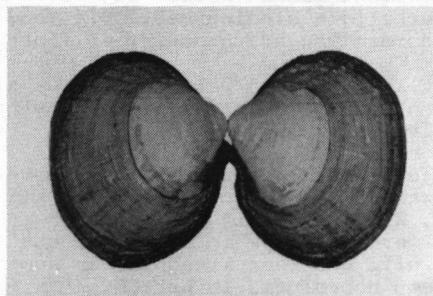
Aan de inwendige structuur van de schelp kon de determinatie met zekerheid uitgevoerd worden. Op de foto zijn duidelijk de mantellijn zonder mantelbocht en het donkere achterste spierindruksel zichtbaar.

Nordsieck (1969) onderscheidt vele vormen en ondersoorten van de gewone kokkel, maar geen enkele die gekenmerkt wordt door het ontbreken van de ribbensculptuur. Op het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie constateerde men, dat het een pre-Tsjernobyl kokkel was, dus daar kan het niet aan liggen.

In een iets gewijzigde vorm is dit artikel ook in het Zeepaard geplaatst. Naar aanleiding daarvan kreeg ik een reactie van Dick Hoeksema, die me vertelde, dat hij ooit een partiëel gladde kokkel gezien had, die verzameld was op Terschelling. Indien iemand dit verschijnsel vaker heeft waargenomen, wilde ik dat graag vernemen.

Literatuur:

Nordsieck, F., 1969. Die Europäische Meeresmuscheln. pp.1-xiii, 1-256, pl. 1-xxv. Gustav Fischer, Stuttgart.

Foto's H.A.J. in den Bosch.

Adres van de schrijver: Rijndijkstraat 63, 2313 NH Leiden.